

KORT OM KONST

Behöver vi konsten?

Det kan man fråga sig i vårt bistra kulturklimat.

Hur överlevde och utvecklades konsten i den slutna Sovjetstaten under åren 1920 -1930? Fanns det en omedveten frihet eller förstod inte makten dess språk och inriktning på att hålla tanken fri från politiska doktriner och manifestationer. Dziga Vertov fotograf hos filmaren Sergei Eisentein som bland annat producerade fantastiska filmer som Cinema eye 1924 uttryckte saken:

”Många förstår inte att den intrikata vägen jag följer vill till sist resultera i den största enkelheten så utvecklad som pulsen eller ett leende från ett barn.”

Det var från de fria studentgrupperingarna som konsten formulerades av bl.a Sergei Diaghilev, Leon Bakst och Alexander Benois i förbundet ”Världens konst” (Mirlskusstva) 1898. I sin tidskrift där Diaghilev var redaktör och utgivare skrev han artiklar som ”Vår allmänna nedgång”, ”Sökandet efter skönheten” och ”Den fundamentala gruppen för artistisk uppskattning” för att nämna några. Som medlemmar i gruppen ”Konstens värld” blev de med tiden världsnamn. Diaghilev inte minst för sin Ryska Balett i Paris med den legendariske dansören Vaslav Nijinsky.

Måleriet är en konst, och konst är intet om meningen med skapandet är diffus men inte har en avsiktlig styrka som leder till utveckling av den mänskliga själen. Måleriet är ett språk som i form är unik i sig och som talar till vår själ om vårt dagliga bröd. Därför kan det dagliga bröden endast försörja själen på detta sätt.

Källa: Sovjet Art 1920-30

Charles Ek-Brandt